

pligtig en bitterlig urigtig Attest om hans Helbredstilstand for at frie ham for Udskrivning. Straffebestemmelsen maa derfor have en stor Både. Under særdeles formildende Omstændigheder synes Straffen endog at burde kunne gaae ned til Bøder, om end af en sødelig Størrelse (i § 129 er Minimum sat til 100 Rds. Bøde), medens det paa den anden Side formeentlig er nødvendigt at opstille Embedsfortabelse som Straf for de mere graverende Tilfælde. Høiere Straf turde det imidlertid neppe heller være fornødent at foreskrive; det maa nemlig erindres, at hvor Afgivelsen af bitterlig urigtige Embedsattester kvalificeres ved en egentlig vindesyg Hensigt, navnlig hvor Embedsmanden har udstedt saadanne for Betaling, vil Bestemmelsen i Udkastets § 113 om Bestikkelse selvsølgelig føre til Anvendelsen af en strengere Straf, navnlig af Fængsel eller Forbedringshuusarbejde i Forbindelse med Embedsfortabelsen. — Forsaavidt der endelig kan tænkes Tilfælde, hvor en Embedsmand uden nogen uredelig Hensigt blot for at skjule en begaaet mindre Forseelse, en Uorden, en Unøgtighed eller en ringe Tidsoverskridelse, gjør en urigtig Tilførsel i sin Embedsprotokol eller afgiver en urigtig Erklæring eller Forklaring, uden at Noget herved er bleven udsat for Skade, eller vigtige offentlige Interesser bleve krænkede, har man anseet det rigtigst, i § 130 at give en særlig Bestemmelse om dette Forhold. Kun i Gjentagelsetilfælde synes Straffen derfor at burde kunne stige til Embedsfortabelse, medens den ellers bør bestemmes til simpelt Fængsel eller Bøder, navnlig under Hensyn til den større eller mindre Vigtighed, som det efter den pågældende Embedsprotokols Bestaenlighed maatte have, at samme i alle Henseender indeholder en fuldstændig tro og nøjagtig Fremstilling af det Påserede.

Med Hensyn til Udkastets §§ 131—132, der handle om Kassemangel, bemærkes, at det har været under Overveielse saavel i den tidligere som i nuværende Kommission, om det ikke, da der Hayes en nyere, med megen Omhu udarbejdet, Forordning om Kasse- og Regnskabsvæsenet af 8 Juli 1840, vilde være hensigtsmæssigt i Straffeloven at henvise dertil, i Lighed med hvad der er skeet i flere nyere tydske

Straffelove, og ialtsald i Straffeloven kun at optage de yderligere eller forandrede Straffebestemmelser, hvortil der maatte findes Anledning. Det maa nu vistnok ogsaa erkendes, at den hele store Masse Detailbestemmelser angaaende Kassevæsenet, Regnskabsvæsenet, Extracters Indsendelse i rette Tid, Revisionen og Kontrolten osv., ikke hører hjemme i den almindelige Straffelov, om der end for Overtrædelser af de i den Henseende givne Forrifter er fastsat Straffe, stundom af en alvorligere Natur. Hvad derimod angaaer et egentligt forbryderisk Forhold af de i denne Henseende i Betragtning kommende Embedsmænd, navnlig Utrokkab med Hensyn til de dem betroede offentlige Midler, stiller Sagen sig ganske anderledes. Ikke blot synes det i og for sig ikke naturligt, i den almindelige Straffelov kun henvisningsviis at omtale en saadan egentlig Forbrydelse, der kan begaaes af en stor Mængde administrative Embedsmænd, men der er saameget større Opfordring til ikke at lade denne Forbrydelse uomtalt, som det formeentlig ikke kan nægtes, at der i de nægtende Straffebestemmelser, navnlig i Fd. 8 Juli 1840 § 21, indeholdes Udskilligt, der som uforholdsmæssigt haardt vel turde trænge til Forandring. Da det derhos maa ansees passende, saavidt muligt i nye almindelige Love at samle alle de Bestemmelser, der skulle gjælde om de i samme behandlede Forhold, og at undgaae Henvisninger til ældre Lovbestemmelser, hvorved det Hele let bliver mindre klart og ialtsald vanskeligere at overskue, har man anseet det for rigtigst, i Udkastets §§ 131 og 132 om den omhandlede Forbrydelse, Kassemangel, at optage fuldstændige Regler, som i det Hele kunde afløse den nævnte Paragraph i Fd. 8 Juli 1840. Forsaavidt denne indeholder særegne Bestemmelser, hvortil Udkastets § 131 ikke har noget Tilbærende, maae de herefter altsaa ansees bortfaldne, naar Udkastet maatte blive ophøiet til Lov, og dette gjælder da navnlig med Hensyn til de særegne Regler i Fd. 8 Juli 1840 § 21 om Følgerne af, at Embedsmanden, der befindes at have Kassemangel, ikke dækker den manglende Sum, nemlig at han skal hendømmes til Fæstningsarrest, eller endog efter Omstændighederne til For-